

Druhá atmosféra

Během chladnutí povrchu [Země](#) se mění její [atmosféra](#). Zbytky prvotní atmosféry z lehkého vodíku a helia, které procházejí z původního praoblaku, rychle unikají a místo nich se z hornin začaly uvolňovat (hlavně sopečnou činností) CO_2 , vodní pára a stopy dalších plynů. Většinu vody, která na Zemi je, přinesla kometární jádra (složená převážně ze sněhu), která na Zemi dopadala (a dopadají). Země se začíná postupně ochlazovat.

Před 4 miliardami let klesá [teplota](#) ovzduší natolik, že se nastává [kondenzace](#) vodní páry a vznikají kapky, které v lijácích klesají zpět k Zemi. Zde se voda vlivem stále ještě dost horkého povrchu, okamžitě vypařuje a v atmosféře opět kondenzuje do kapek a znovu v podobě deště padá na povrch Země. Tak prší nepřetržitě miliony let. Na konci období velkého deště se zemský povrch ochlazuje a voda zalévá část [zemské kůry](#) - vznikají moře a oceány. Souvislá vrstva oblačnosti se trhá a na Zemi poprvé svítí [Slunce](#).

Nejstarší usazené horniny se objevují zhruba před 3,7 miliardami let, což svědčí o skutečnosti, že tehdy již existovaly oceány. Z této doby se ale příliš hornin nezachovalo, neboť od té doby došlo k jejich několikerému přetavení.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.